

Ηχώ της Λευκάδας

Δε σ' ελπισμόνισα, γλυκειά, πολυβασανισμένη πατρίδα μου πανόρφανη.
Μές στην καρδιά αναμμένη,
Βόσκει η αγάπη μου βαθιά
τα έρμα σωθικά μου,
αφού δε βρίσκει τίποτε να κάψη ολόγυρά μου
ανήμερη κι αχόρταγη μου τρώγει την ψυχή
κ' έμε γράζει ανώφελα κ' εκείνη πάντα ζή

Αριστοτέλης Βαλαωρίτης

ΕΤΟΣ 53ο ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 222
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ' ΑΤΤΙΚΗΣ «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ» ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2024
Γραφεία: Γερανίου 41, 104 31 - ΑΘΗΝΑ, FB: Συλ. Λευκαδίων Αττικής • s.lefkadion.ath@gmail.com

Όχι δεν είναι χίμαιρα
να καβαλάμε το όνειρο
τη θείαν ετούτη μέρα
που όλα, ορατά κι άορατα,
κι εμείς κι οι ήρωες και οι θεοί
στην ίδια ορμάμε μέσα αιώνα σφαίρα
Άγγελος Σικελιανός

Μεγάλη επιτυχία σημείωσε το Πολιτιστικό Διήμερο για τα 200 Χρόνια από την γέννηση του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη, 19 & 20/05/2024 στην Λευκάδα

Με μελοποιημένη ποίηση του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη, από τους μαθητές του Μουσικού Σχολείου Λευκάδας, ολοκληρώθηκαν την Δευτέρα 20/5, οι εκδηλώσεις του πολιτιστικού διήμερου (19 & 20/5/2024) για τα 200 χρόνια από την γέννηση του Εθνικού μας Ποιητή Αριστοτέλη Βαλαωρίτη.

Στο κατάμεστο αμφιθέατρο του Μουσικού Σχολείου Λευκάδας, έπεσε ο επίλογος των πολιτιστικών εκδηλώσεων που διοργανώθηκαν με περίσσεια έγνοια κι αγαστή συνεργασία από την Λευκαδίτικη παροικία της Αττικής (Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα», Εταιρεία Λευκαδικών Μελετών, Ομοσπονδία των Απανταχού Λευκαδίκων Συλλόγων) με την πολύτιμη συνδρομή και συμμετοχή της Δημόσιας Βιβλιοθήκης Λευκάδας, της Φιλαρμονικής Εταιρείας Λευκάδας, του Μουσικού Σχολείου Λευκάδας κι όλ' αυτά υπό την αιγίδα του Δήμου Λευκάδας που ήταν επίσης συνδιοργανωτής στα πλαίσια της ανακήρυξης του έτους 2024, ως

έτους Αριστοτέλη Βαλαωρίτη, από την Δήμαρχο Λευκάδας κ. Ξενοφώντα Βεργίνη.

Οι εκδηλώσεις που σημείωσαν μεγάλη επιτυχία διεξήχθησαν την Κυριακή 19 και την Δευτέρα 20/5 περιλάμβαναν λόγο (ομιλίες), ποίηση, μουσική, μελοποιημένη ποίηση και έκθεση βιβλίων του Αρ. Βαλαωρίτη, επίσκεψη στην Μαδουρή, το νησί του ποιητή, κατάθεση στεφάνων στο άγαλμα του ποιητή και επιμνημόσυνη δέηση στον τάφο του ποιητή.

Καταξιωμένοι καθηγητές ως ομιλητές και στις απαγγελίες ποιημάτων, η Φιλαρμονική του νησιού μας, τα παιδιά του Μου-

σικού Σχολείου Λευκάδας, η Δημόσια Βιβλιοθήκη Λευκάδας, ο πνευματικός κόσμος του νησιού

του ποιητή, ήταν παρών καθ' όλη την διάρκεια των εκδηλώσεων του διήμερου.

Ο Δήμαρχος Λευκάδας κ. Ξέν. Βεργίνης που κήρυξε την έναρξη των εκδηλώσεων συμμετείχε σε όλες τις εκδηλώσεις του πολιτιστικού διήμερου. Στις εκδηλώσεις της πρώτης ημέρας παραβρέθηκε η Υπουργός Τουρισμού κ. Όλγα Κεφαλογιάννη, ο

Βουλευτής Λευκάδας κ. Αθ. Καβαδάς, οι Αντιπεριφερειάρχες κ.κ. Δουβίτσας και Ζουριδάκης και οι στρατιωτικές αρχές του νησιού μας.

Οφείλουμε να ευχαριστήσουμε τους κτήτορες του Ιερού Ναού

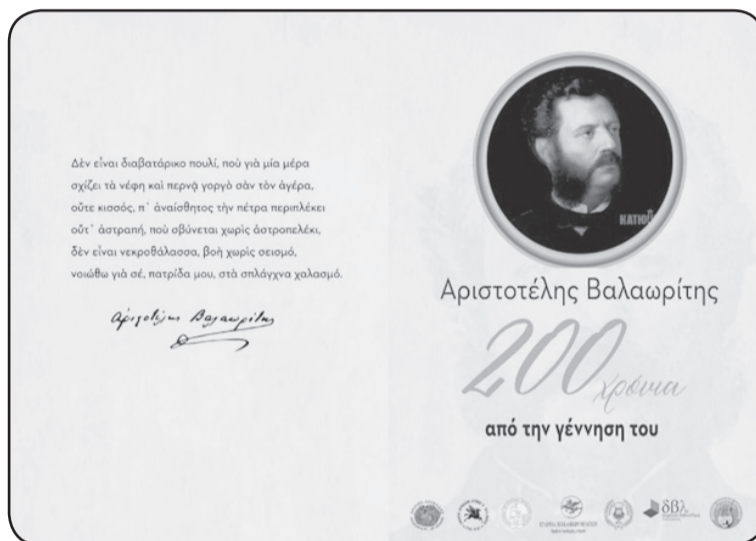
Παντοκράτορος για την παραχώρηση του Ναού, τις κυρίες Τατιάνα Καραπαναγιώτη και Ζωή Βαλαωρίτη που μας υποδέχτηκαν στο νησί του Ποιητή.

Οφείλουμε ένα ξεχωριστό ευχαριστώ σε όλους όσους βοήθησαν στην επιτυχία του πολιτιστικού διήμερου. Συγκεκριμένα οι ευχαριστίες μας: στον κ. Σπύρο Βεργίνη & κ. Γιάννη Γαντζία για την φιλοξενία των Καθηγητών - ομιλητών, στην κα. Δανάη Γιαννουλάτου, στον κ. Ανδρέα Σταύρακα και τον πολυχώρο «ΠΑΝΘΕΟΝ», στον φούρνο «ΚΑΡΑΛΗ» του κ. Κώστα Καβαδά, στον κ. Γιάννη Φαλκώνα, για την βιντεοσκόπηση του διήμερου, τους κ.κ. Κτενά & Γαζή για την μετάβασή μας στη Μαδουρή.

Αξίζει ιδιαίτερη μνεία στην εξαιρετική συνεργασία όλων των συνδιοργανωτών, ώστε όλοι μαζί να τιμήσουμε τον Λευκαδίτη Βάρδο της Μαδουρής.

Είναι γεγονός, πως όταν υπάρχει ομόνοια και καλή συνεργασία κάθε στόχος επιτυγχάνεται.

Το Δ.Σ

Χαιρετισμός δημάρχου δρ Ξενοφών Βεργίνη στην επίσημη έναρξη του Πολιτιστικού Διήμερου

Σεβασμιότατε, Αγαπητοί Πρόεδροι των συνδιοργανωτών, κυρίες και κύριοι.

Το ύφος, η δομή της στιχουργικής του, οι θεματικές εμπνεύσεις και ο αγώνας του ενάντια στους ξένους δυνάστες της Ιονίου Πολιτείας και οι αγωνιώδεις προσπάθειες για την Ένωση των Επτανήσων με την μητέρα Ελλάδα κατέστησαν τον Αριστοτέλη Βαλαωρίτη στη συνείδηση του λαού, ως Εθνικό Ποιητή. Το 2024, έχει ανακηρυχθεί ήδη από τον Δήμο Λευκάδας ως

έτος "Αριστοτέλη Βαλαωρίτη", ως ελάχιστο φόρο τιμής στον Ποιητή, τον Πολιτικό, τον Πατριδολάτρη Λευκαδίτη.

Κύρια κατεύθυνση του διήμερου αφιερώματος στην Λευκάδα 19 και 20 Μαΐου, ήταν ο σύσσωμος γιορτασμός από ολόκληρο το νησί. Κι αυτό όντως επιτεύχθηκε.

Έτσι συμπορεύτηκαν μαζί οι:

- Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία

Μαύρα»,

- Εταιρεία Λευκαδικών Μελετών,
- Ομοσπονδία των Απανταχού Λευκαδίκων Συλλόγων,
- Δήμος Λευκάδας
- Μουσικό Γυμνάσιο

- Φιλαρμονική Εταιρεία Λευκάδας,
 - Δημοτική Βιβλιοθήκη Λευκάδας,
- Οφείλαμε αυτή τη συμπόρευση στην προς την Πατρίδα αγάπη του ίδιου του Ποιητή.

Ο ποιητής του Αστραπόγιαννου, του Ξεριζωμένου Δέντρου, της Ξανθούλας, της Αγράμπελης, της Φανερωμένης, του Φωτεινού και πλήθος άλλων ποιημάτων από το ογκοδέστατο έργο του ποιητή, ταυτίστηκε με το νησί μας σε όλο το διάβα της ζωής του.

Ο επικός ποιητής του αρματολισμού, πορεύτηκε σε δύσκολες ιστορικές στιγμές για την πατρίδα μας.

Οι δύσκολες ώρες, του 'δωσαν δύναμη κι

συνέχεια στη σελ. 6

Χαιρετισμός του Θ. Χόρτη, Προέδρου του Δ.Σ. του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ»

Αγαπητοί προσκεκλημένοι, συμπατριώτισσες και συμπατριώτες, φίλες και φίλοι. Εκ μέρους του Συλλόγου μας σας καλωσορίζω στη σημερινή μας εκδήλωση

Το Διοικητικό Συμβούλιο του ιστορικού Συλλόγου μας και εγώ προσωπικά ως πρόεδρός του, είμαστε ιδιαίτερα χαρούμενοι που ο Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα»

ακολουθώντας τα χνάρια του τότε Διοικητικού του Συμβουλίου που με επικεφαλής τον αείμνηστο και Επίτιμο Πρόεδρό του, Αντώνη Τζεβελέκη, διοργάνωνε τις Γιορτές Λόγου και Τέχνης στην Λευκάδα από το έτος 1955, με πρώτα μάλιστα θεματικά αφιερώματα στους μεγάλους ποιητές του νησιού μας, Αριστοτέλη Βαλαωρίτη και Άγγελο Σικελιανό, πήρε τη πρωτοβουλία και πρότεινε τη διοργάνωση διημερίδας στη Λευκάδα για να τιμήσει τα 200 χρόνια από τη γέννηση του Εθνικού μας ποιητή Αριστοτέλη Βαλαωρίτη.

Πρόταση που έγινε αμέσως αποδεκτή και συμμετέχουν ως συνδιοργανωτές: Η Ομοσπονδία των Απανταχού Λευκαδίκων Συλλόγων, η Εταιρεία Λευκαδικών Μελετών και βεβαίως ο Δήμος Λευκάδας που η όλη εκδήλωση τελεί υπό την αιγίδα του αφού γίνεται στα

συνέχεια στη σελ. 6

Λευκάς η νήσος των ποιητών

Νάχε το δάκρυ μου φωνή και η καρδιά μου χέρια
θ' άνθιζε η υπομονή και θα' φτανε στ' αστέρια
ροδόνερο στα χεϊλή σου δροσιά στα φυλλοκάρδια
κι ένα κλαρί κιπαρισιού μύρο στην αγκαλιά σου
να σου θυμίζει το νησί που' χες στην αγκαλιά σου
Κ.Γ.Σ.

Επιμέλεια σελίδας
Κώστας Σταματέλος,

Β Αντιπρόεδρος Συλλόγου Λευκαδίων
Αττικής «Η Αγία Μαύρα»

2024 Έτος Αριστοτέλη Βαλαωρίτη

Οι εκδηλώσεις τιμής, για τα διακόσια χρόνια από τη γέννηση του μεγάλου Βάρδου της Μαδουρίας και Εθνικού μας ποιητή Αριστοτέλη Βαλαωρίτη, άνοιξαν με το επιτυχές διήμερο που συνδιοργανώθηκε στη Λευκάδα στις 19 & 20 Μαΐου 2024, από το Σύλλογο Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα», την Εταιρία Λευκαδικών Μελετών, την Ομοσπονδία των Απανταχού Λευκαδίκων Συλλόγων, το Δήμο Λευκάδας, τη Δημόσια Βιβλιοθήκη Λευκάδας, τη Φιλαρμονική Εταιρεία Λευκάδας και το Μουσικό Γυμνάσιο – Λύκειο Λευκάδας. Ήταν ίσως η πρώτη φορά, που απεδείχθη ότι όταν είμαστε μονιασμένοι κι αγαπημένοι το αποτέλεσμα που προκύπτει είναι πάντα θεάρεστο.

Από το έργο του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη ας απολαύσουμε μερικά χαρακτηριστικά ποιήματα.

Η Αγράμπελη

Λέγ' η αγράμπελη μυριανθισμένη,
στον άγριο πλάτανο που τη θεωρεί
και με τον ίσκιο του συχνοδιαβαίνει
πάντοτ' επάνω της, βράδυ κι αυγή:
«- Δένδρο περήφανο, μέσ' τόν άγέρα
τά φύλλα, οι κλώνοι σου θρασομανούν
βρίσκεις στενόχωρη τώρα τη σφαίρα;
Τ' άστρα τὰ σύγνεφα δὲ σὲ χωροῦν;
» Τρέχει στη ρίζα σου νεράκι κρύο
βυζαίνεις ἄκοπα τὴν καταχνιά,
κι ἐμένα ζήλευες σὺ τὸ θηρίο,
γιατί μ' ἐπότιζε λίγη δροσιά;
» Τί θέλεις πλάτανε, τί μου γυρεύεις;
Διῶξε τὸν ἴσκιο σου κι εἶμαι μικρή.
Τ' ἄνθη μου ἐπάγωσαν, μὴν τὰ παιδεύεις,
ἄσ' τον τὸν ἥλιο μου νὰ τὰ χαρεῖ...»
«- Ξανθὴ μου αγράμπελη, τί με φοβάσαι;
Θέλεις νὰ σέρνεσαι πάντα ὄρφανή,
μονάχη σου ἔρημη τὴ νύχτα νάσαι,
νᾶχεις κρεβάτι σου λιθάρια, γῆ;
» Τ' ἄνθη ζευγάρωσε με τὴν ἀνδρείαά μου,
γένου βασίλισσα κι ἐγὼ θρονί,
στηλῶσου ἐπάνω μου..., στὴν ἀγκαλιά μου
κάθε ἄλλο λούλουδο θὰ σὲ φθονεῖ...»
Τὴν ἐξεγέλασε τ' ἄγριο πλατάνι,
τὴν ἐπερίπλεξε μέσ' τὰ κλαριά...
Τί κρῖμα, πῶδωκες, ξανθὸ βοτάνι,
γιὰ λίγο ψήλωμα τὴν παρθενιά!
Φτωχὴ κι ἀνύπανδρη στὴν ἔρημιά σου
μοῦτανε τ' ἄνθη σου κρυφὴ χαρά.
Τώρα θ' ἀρπάζουνε τὴ μυρωδιά σου
τὰ νέφη κι ὁ ἄνεμος πούσαι κυρά.

Ἡ δάφνη και τὸ ἀηδόνι

Ἦμος εἰς τὸν θάνατον
τοῦ Ἑλλήνου ποιητοῦ
Διονυσίου Κόμητος Σολωμοῦ.

Μαύρισε, κῦμα τὸν ἄφρο,
καὶ σεῖς βουνὰ τὸ χιόνι.
Γιατ' ἦλθε βαρυχειμωνιά
καὶ δὲ λαλεῖ τὰ δρόνι,
τὰ δρόνι πὸν τραγοῦδησε
εἰς τοῦ βουνοῦ τὴν ράχη.
Κλᾶντε βουνὰ καὶ βράχοι,
Τὰ δρόνι δὲν λαλεῖ...
*

Καὶ σὺ, δαφνοῦλα ἑλληνική,
φυλλόγλωρη δαφνοῦλα,
ἐσύ, πὸν τάνθη σου ἔλουζες
τὴ νύχτα στὴ δροσοῦλα,
γιὰ νὰ σὲ βλέπει ὁμορφη
καὶ νὰ σὲ καμαρώνει
πὲς μου γιατί τὰ δρόνι,
δαφνοῦλα, δὲ λαλεῖ;...
*

Τοῦ μύρισε ἡ ἄνοιξη
πὸν πλάκων' ἀπὸ πέρα
καὶ λαίμαργο θὰ σόφυγε
ψηλὰ μέσ' τὸν αἰθέρα,
πρῶτο νὰ πάγει νὰ τὴν βρῆ
καὶ νὰ τὴν ἀπαντήση,
γλυκὰ νὰ τὴ φιλήση,
καὶ νὰ λήθουνε μαζί.
*

Ἄχ! Πότε νᾶλθ' ἡ ἄνοιξη,
νὰ δῆς ἂν θὰ γυρίσει!
Ἄχ! Πότε τὸ τριαντάφυλλο,
δαφνοῦλα, μοῦ ν' ἀνθήσει,
νὰ πᾶς νὰ βρῆς τὰ φύλλα του
νὰ νοιώσεις τὴν ὁσμὴ του!...
Ποιὸς ξέρει τὴν πνοή του
μὴν εὐρῆς μέσα ἐκεῖ;
*

Ἄχ! Πότε νᾶλθ' ἡ ἄνοιξη,
νὰ λυώσουνε τὰ χιόνια,
νὰ πάνουν τὰ στραπόβροντα,
νὰ λθοῦν τὰ χελιδόνια,
γιὰ νὰ τοὺς πῆς, δαφνοῦλα μου,
τὴν ἄσπλαγγή σου μοῖρα;
Ποιὸς ξέρει, μαῦρη χήρα,
κ' ἐκεῖνα τ' ἂ θὰ ποῦν.
*

Παρηγορήσου, δάφνη μου,
γιατί δὲν εἶσαι μόνη
πὸν καρτερεῖς τὸ φίλο σου,
πὸν καρτερεῖς τὰ δρόνι.
Νᾶξευρες πόσα κόκκαλα
καὶ σπλάγγ' ἀνδρειωμένα
στὸ μνήμα ξεπλωμένα
με σὲ τὸ καρτεροῦν.
*

Τὸ λάλημα σου τᾶκουσαν
στὴν πρώτη παρουσία
σάν τοῦ πολέμου σάλπιγγα,
σάν ἄλλη τρικυμία,
κ' εὐθὺς ἐπάνω στ' Ἄγραφα
βροντοῦν ἀστροπελέκια,
ἀνάφουρν τὰ τουφέκια,
καὶ λάμπουν τὰ σπαθιά.
*

Κ' ἐκεῖ πὸν πολεμοῦσαν
οἱ μαῦρ' οἱ πεθαμένοι,
τὰ δρόνι με τὸ λάλημα
τὸ αἶμα τοὺς ζεσταίνει,
καὶ σάν ἐμοιρολόγησε,
καὶ σάν ἐτραγοῦδοῦσε
ἡ δάφνη πάντ' ἄνθοῦσε,
ἀνθοῦσε κ' ἡ μυρτιά.
*

Ὁ φοβερός ἀντίλαλος
στὸ Μισολόγγι φθάνει
τὴν ὥρα πὸν τοῦ κλοῦσανε
τὰ μάτια νὰ πεθάνη,
τὴν ὥρα πὸν ὁ δεσπότης του
φλόγα, καπνὸ ντυμένος,
ἀνέβαινε καμένος
στὸν οὐρανὸ ψηλά.
*

Ἦ! τί γλυκὸ νανάρισμα!
Ἀνήκουστη ἄρμονία!
Τοῦ ἀηδονιοῦ τὸ λάλημα
γιὰ κείνα τὰ θηρία,
σάν ἐνυχομαχοῦσαν
κ' ἀπλώσανε τὸ σῶμα
στὰ αἵματα, στὸ χῶμα
νὰ κοιμηθοῦν βαθεῖα.
*

Ἐπέρασε τὸ λάλημα
λόγγους, βουνά, λιβάδια,
καὶ τὸ νεράκι, πῶτρεχε

κρυφὰ μέσ' στὰ λαγκάδια,
χαρούμενο σάν τᾶκουσε
μέσ' τὸν ἄφρο τὸ παίρνει
καὶ τρέχοντας τὸ φέρνει
στὸ κῦμα τοῦ γιαιλοῦ.
*

Κ' εὐθὺς τὸ κῦμα φούσκωσε,
ἐμάνωσε, θεριεύει,
βλέπει τὴ γῆ ἐλεύθερη
καὶ βράζει καὶ ζῆλευει,
βογγάει κ' ἀνδρειεύεται,
ἀφρίζει, μεγαλώνει
καὶ τὴν κορφή ψηλώνει
σάν τὴν κορφή βουνοῦ.
*

Ἄχ! Τότε πόσα βλέμματα,
πᾶστράφταν σάν ἀστέρια,
ἐκύτταξαν τὴ θάλασσα.
καὶ πόσα, πόσα χέρια,
σάν νάταν ἀπὸ μάρμαρο,
βαρεῖα κ' ἀνδρειωμένα
ἐδεῖχναν τεταμένα
τὸ κῦμα στὸ γιαιλό.
*

Γιατὶ κρυφὸς χτυπόκαρδος
τοὺς εἶπε πὸς θὰ ἰδοῦνε
μιά μέρα ν' ἀνεμίζουνε,
στ' ἀγέρι νὰ πετοῦνε
φλάμπουρα γαλανόλευκα,
σάν κύματ' ἀφρισμένα
περήφαν' ἀπλωμένα
σὲ πέλαιο ἐθνικό.
*

Ὅστοςο πάντα ἡ θάλασσα
γροῦζει, βογγά, μονγκρίζει,
πάντα σπαράζει, δέρνεται,
βράχους, βουνὰ κλονίζει...
Κρύου βαθεῖα στὰ σύγνεφα
καὶ μὴ φανῆς, φεγγάρι,
δὲ βλέπεις τὸν Κανάρη
πὸν σὴ βοῆ ζυπᾶ.
*

Ἐξύπνησε σὰ βάρυπος,
πετιέτ' ἀπὸ τὸ μνήμα
καὶ τρέχει κ' ἀγκαλιάζεται
με τᾶγριο τὸ κῦμα,
καὶ δένουνε ἀχώριστη
καὶ τρομερὴ φιλία
δὺδ ἄσπονδα στοιχεῖα,
τὸ κῦμα κ' ἡ φωτιά.
*

Καὶ σάν ἀνταμοῦθηκε
κ' ἐβγήκαν ν' ἀρμενίσουν
πλακῶνε μαῦρος θάνατος
ἐκείνους π' ἀπαντήσουν.
Εἶναι πλατὺ κ' εὐρύχωρο
τὸ μνήμα τῆς θαλάσσης...
Κανάρη μὴ δειλιάσης,
θυμήσου τὰ Ψαρά.
*

Γιατί, γιατί δὲν ἦμουνα
τοῦ κερανοῦ σου ἀχτίδα,
γιατί κ' ἐγὼ τῆς θάλασσης
δὲν ἦμουν μία ρανίδα
νᾶλθω μ' ἐσένα συντροφιά,
Κανάρη κειτὸ τὸ βράδυ,
σάν ἄνοιξες τὸν ἦδη
κ' ἔφαγες τὴν Τουρκία.
*

Γιὰ νὰ σοῦ λέγω πάντοτε:
-Κανάρη, μὴ δειλιάσης
νὰ καῖς, νὰ πνίγης, νὰ χαλᾶς,
τοὺς ἄπιστους νὰ σφάζης,
κ' ἀνάμεσα στὰ γαίματα
ν' ἀνάφω τὴν ὄργη σου
φονάζοντας, «θυμίσου
τὰ λόγια τὰ δρόνιου»;
*

Τὰ λόγια πὸν σοῦ ἐλάλησε
γλυκὰ στὸ περιβόλι,
τότε σάν ἦλθε σκοιζοντας
τὸ ἔρμιο ἀπὸ τὴν Πόλη,
καὶ σοῦπε πὸς ἀπάντησε
ἄγιο κορμὶ πνιγμένο
στὴν ἄκρη πεταμένο
τοῦ ἔρμιο γιαιλοῦ.
*

Καὶ σοῦπε πὸς ἐσίμωσε
γιὰ νὰ τὸ ψηλαφήση,
καὶ βλέπει... κ' ἀνατρίχασε...
Καὶ πέφτει νὰ φιλήση.
κ' ἐκεῖ πὸν ἐπλησίασε
στὸ μάρτυρα τὰ χεῖλη,

σχοινὶ γιὰ πετραχίλι
τοῦ βλέπει στὸ λαίμο.
*

Καὶ τόσο ἀσπλαγγ' ἡ θηλειὰ
τὸν Πατριάρχη σφίγγει,
τόσο τοῦ χώνεψε βαθεῖα
πῶκοψε τὸ λαρύγγι,
κ' ἄνοιξε στόμα δεύτερο,
πὸν μέρα νύχτα κράζει
καὶ πάντα σᾶς φωνάζει:
«Ἐκδίκησι ζητώ».
*

Τὸ φοβερὸ τὸ μῆνυμα
σάν ἔφερε τὰ δρόνι,
τραβιέτ' ἐπάνω στὰ βουνὰ
καὶ τὰ φτερά διπλώνει
κ' ἀναγαλιάζει βλέποντας
τὴ δάφνη του ν' ἀνθήσει
κι ἄνοιξη νὰ μυρίζη
στὰ μαῦρα ὄρφανὰ.
*

Τριάντα χρόνοι ἐπέρασαν
σάν νᾶτανε μιά μέρα!
Καὶ πάντα παραμόνευε
κ' ἐρώτα τὸν ἄγέρα,
πὸν φύσαγε ἀπ' τὸν Ὀλυμπο,
τί μῆνυμα τοῦ φέρει
κ' ἂν ἔλαμψε τᾶστέρι
στοῦ Πίνδου τὰ βουνὰ.
*

Ἦ! τί χαρὰ πὸν τῶπιασε
τὸ ἔρμιο τὰ δρόνι!
Ἀμέσως ἀναφτέριασε,
πετᾶ καὶ ζαναιώνει,
σάν ἔμαθε, σάν ἄκουσε
ψηλὰ στὴ Θεσσαλία
ν' ἀνοίγει τὰ μνημεῖα
τοῦ Πέτρου τὸ σπαθί.
*

Θυμήθηκε τὰ νειώτα του,
τὴν πρώτη τὴ λαλιά του,
κ' ἀρχίνησε τὸ λάλημα
κρυφὰ στὴν ἔρημιά του...
Δαφνοῦλα μου, τί σῶμελλε.
ἐκεῖνα του τὰ λόγια
νὰ γένουν μοιρολόγια
κ' ἡ ἔσχατη πνοή.
*

Τώρα τὰ κρῦα κόκκαλα
ποιὸς θάλλη νὰ τὰ κράζει,
ποιὸς ἄγγελος ἀνάσταση
θάλλη νὰ τοὺς φωνάζη,
καὶ ποῖο πουλι θὰ νᾶρχεται
χαρούμενο τὸ βράδυ
ἐλπιδες μέσ' στὸν ἦδη
νὰ φέρνει καὶ χαρά;
*

Ἄς σφραγισθοῦν τὰ μνήματα
καὶ πάλ' ἄς χορταριάσουν
οἱ πεθαμένοι ἄς ἀπλωθοῦν,
στὸ μνήμ' ἄς ἠσυχάσουν.
Ποιὸς ξέρει πόσες ἄνοιξαις
θὰ νὰ διαβοῦν καὶ χρόνοι
πὸν δὲ θὰ ἰδοῦν ταῦ δρόνι
καὶ τὴν πρωτομαγιά!

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς θυγατρὸς μου Ναθαλίας

Τώρα, π' ἀνθίξ' ἡ κυκλαμιά καὶ κάθε σπόρο, πῶχει
κρυφὸ κρεβάτι μέσ' τὴ γῆ, ζυπᾶ τὸ πρωτοβόρχει,
πὸν πρὶν ἀρχίσουν οἱ χιονιές, ἡ πάχνη, τ' ἀγριοκαίρι,
ξεγελασμένα τὰ κλαριά με τὴ στερνή γλυκάδα,
π' ὀλόγυρα σκορπίζοντας σκορπᾶ τὸ καλοκαίρι,
στολίζονται με μρωδιές, μ' ἀνθοῦς, με πρασινάδα,
τώρα, παιδί μου, ἐξήλεψες τὸ στέιρο τὸ σκατάδι,
τοῦ τάφου τὰ στολισμάτα, τὴν ἔρημιά, τὸν Ἄδη!
Μοσχοβολὰ ἡ ἀλιφασκιά, μικρά μου Ναθαλοῦλα,
τὰ ρίκη, οἱ δάφνες, οἱ μυρτιές ποτίζονται δροσοῦλα,
καὶ τὸν ἄγέρα πλημμυροῦν με τὴν ἀνασπότη τους.
Στὸν ἥλιο τοῦ φθινόπωρου, σὰ ζωντανὰ λουλούδια,
οἱ καλογιάννοι χαίρονται. Με τὴ γλυκὰ φωνή τους
στὸ βάτο πὸν ἀκουρμαίνεται λαλοῦν τὰ στεφανοῦδια
τὰ βάσανα τῆς ξενιτιάς... Καὶ σὺ στὸ γέροντά σου
στέλνεις παιδί μου, ἀνέλπιστα τὰ νεκρολιβανὰ σου;
Στὸν πολυτάραχο γιαιλό τοῦ κόσμου μὴν ἡμέρα
διαβάτης ἀνυπόμονος περνᾶ σάν τὸν ἄγέρα.
Τὸ πάτημα τοῦ ἐφάνηκε στὸν ἄμμο μὴν αὐγὴ
ἄγριο τὸ κῦμα πέρασε τὴ νύχτα καὶ τὸ σβεῖ...

«ΗΧΩ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Ιδιοκτησία:
Σύλλογος Λευκαδίων
Αττικής «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ»
Γραφεία: Γερανίου 41
10431 Αθήνα
Δ/ντής-Εκδότης
Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
ΧΟΡΤΗΣ ΘΩΜΑΣ

Εκδίδεται με ευθύνη του Δ.Σ.

Τα ευνοήγγραφα κείμενα
εκφράζουν απόψεις
των συντακτών του
Φωτοστοιχειοθεσία
Εκτύπωση:
Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ ΟΕ
Γερανίου 7, 1ος όροφος
Αθήνα, 10552
Τηλ. 210 52.44.309
Συνδρομή ετήσια:
Εσωτερικού 10 €
Εξωτερικού \$ 25

Αποστολή συνδρομών
Δ/ση Συλλόγου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Απο το βήμα αυτό και
με σκοπό να ολοκληρω-
θεί η συγγραφή μιας
σύγχρονης κι επικαιρο-
ποιημένης Ανθολογίας
Λευκαδίτικης Ποίησης,
που εδώ και μερικά
χρόνια έχω σκαριάσει
και πασχίζω να ολοκλη-
ρώσω, καλώ κάθε ανα-
τον κόσμο, Λευκαδίτη
και Λευκαδίτισσα, να
μου στείλει ηλεκτρονι-
κά με e-mail : έως τρία
ποιήματα της επιλογής
του, μια φωτογραφία
του σε υψηλή ανάλυση
κι ένα σύντομο βιογραφικό
του, για να ταξινομηθεί
αλφαβητικά στην Ανθολο-
γία.Ανάλογα με την
έκταση της ανθολογίας,
θα γίνει μελλοντικά
επιλογή για την καταχώ-
ρηση του ενός ή και πε-
ρισσότερων ποιημάτων.
Κώστας Γ. Σταμα-
τέλος
kgstamatelos67@
gmail.com
τηλ.6976880701

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η Ομοσπονδία των Απανταχού Λευκαδίτικων Συλλόγων, με σκοπό την ενημέρωση των Λευκαδίων όπου γης για την ύπαρξη και δράση των Πολιτιστικών Συλλόγων του νησιού μας, αναρτούμε τα στοιχεία επικοινωνίας τους και καλούμε όλους τους συμπατριώτες μας να έρθουν σε επαφή μαζί τους για να συνεχίσουμε να κρατάμε την φλόγα της ιστορίας και της παράδοσης του τόπου μας αναμμένη.

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Γερανίου 41, Αθήνα

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

ΤΗΛ. 6944 848 008 / E-Mail: olefkadion@gmail.com

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ»

Γερανίου 41, Αθήνα

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

ΤΗΛ. 6974 415 725 & 6978 996 897 / E-Mail: s.lefkadion.ath@gmail.com

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΪΓΚΙΩΤΩΝ ΛΕΥΚΑΔΑΣ «Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΑΣ»

Γερανίου 41, Αθήνα

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

ΤΗΛ. 6945 591 352 / E-Mail: skirgiannisdim@gmail.com

ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΝ ΑΤΤΙΚΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΤΩΝ ΛΕΥΚΑΔΟΣ «ΟΙ ΣΚΑΡΟΙ»

Γερανίου 41, Αθήνα

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

ΤΗΛ. 6936 002 554 & 6936 791 486 / E-Mail: dmanolitsis@yahoo.gr

ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΝ ΑΤΤΙΚΗ ΑΓΙΟΠΕΤΡΙΤΩΝ ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Γερανίου 41, Αθήνα

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

ΤΗΛ. 6948 827 722 / E-Mail: agiopetrites@gmail.com

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΔΡΥΜΩΝΙΩΤΩΝ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ «Ο ΔΡΥΜΩΝΑΣ»

Γερανίου 41, Αθήνα

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

ΤΗΛ. 6984 143 180

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΡΑΓΑΝΙΤΩΝ «Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ»

Δράγανο, Λευκάδα

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

ΤΗΛ. 6980 583 316 / E-Mail: syllogosapantaxoudraganitwn@hotmail.com

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΓΚΛΟΥΒΗΣΙΑΝΩΝ «Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ»

Μενάνδρου 39, Αθήνα

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

ΤΗΛ. 6973 084 927 / E-Mail: babiskonto@outlook.com

ΕΝΩΣΗ ΕΞΑΘΕΙΤΩΝ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

Γερανίου 41, Αθήνα

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

ΤΗΛ. 6977 440 535 / E-Mail: exanthia1976@gmail.com

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΥΓΗΡΙΩΤΩΝ ΛΕΥΚΑΔΟΣ «Η ΑΡΕΤΟΥΣΑ»

Λ. Αργυρουπόλεως 94-96, Αργυρούπολη

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

ΤΗΛ. 6932 853 690 / E-Mail: tryfazax1@gmail.com

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΡΣΑΝΩΝ ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Γερανίου 41, Αθήνα

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

ΤΗΛ. 6977 706 474 / E-Mail: kar-sanikanea@gmail.com

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ «Η ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑ»

Μιλτιάδη Μαργαρίτη 59, Κέρκυρα

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

ΤΗΛ. 6947 420 788 / E-Mail: letakanta48@gmail.com

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΓΑΝΗΣΙΩΤΩΝ «Ο ΜΕΝΤΗΣ»

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

ΤΗΛ. 6946 247 069 / E-Mail: mentismeganisi@gmail.com

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΠΑΤΡΑΣ «Η ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗ»

Πλατεία Γεωργίου 27Α, Πάτρα

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

ΤΗΛ. 6932 883 826 & 6978 226 610 & 6942 403 899 / E-Mail: enirikos@gmail.com

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΧΟΡΤΙΩΤΩΝ

Γερανίου 41, Αθήνα

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

ΤΗΛ. 6946 272 159 & 56974 415 725 / E-Mail: chortiotetes@gmail.com

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΓΚΛΟΥΒΗΣΙΑΝΩΝ «Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ»

Μενάνδρου 39, Αθήνα

Ο Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» στις εκδηλώσεις υποδοχής του Οικουμενικού Πατριάρχη στην Λευκάδα

Μετά από Πρόσκληση του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Φανερωμένης, Νικηφόρου Ασπρογέρα, ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Χόρτης Θωμάς, εκπροσωπώντας το Σύλλογό μας, παραβρέθηκε στις εκδηλώσεις για την υποδοχή του Οικουμενικού Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίου την Κυριακή 23 Ιουνίου 2024 στην μονή, στην Πανηγυρική Πατριαρχική Θεία Λειτουργία την Δευτέρα 24/06/2024 καθώς και στις υπόλοιπες εκδηλώσεις, που έγιναν προς τιμή του Πατριάρχη.

Ο εορτασμός της 160ης επετείου της Ένωσης της Επτανήσου με την Ελλάδα

Η Επτανησιακή Συνομοσπονδία γιόρτασε στις 18 & 19 Μαΐου την 160η επέτειο της Ένωσης της Επτανήσου με την Ελλάδα με κάθε επισήμότητα και με τη συμμετοχή εκατοντάδων Επτανησίων και Φίλων των Νησιών του Ιονίου.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα :

της Ελληνικής Δημοκρατίας, του εκπροσώπου της Βουλής των Ελλήνων, άλλων εκπροσώπων της πολιτικής και πολιτειακής ηγεσίας, εκπροσώπων φορέων πολιτισμού και άλλων σωματείων όπως μελών και φίλων της Συνομοσπονδίας.

νησε τον Πανηγυρικό της ημέρας. Ακολούθησε Καλλιτεχνικό Πρόγραμμα:

- από τον πιανίστα Διονύσιο Τουρκάκη και τη Σοπράνο Μαρία Στεφανή

- από τα Συγκροτήματα των χορωδιών που εκπροσωπούσαν τους Συλλόγους α) Ένωση Απανταχού Ιθακησίων β) Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» γ) Ομοσπονδία Συλλόγων Κερκυραίων Αττικής δ) Σύλλογος «Εύγερος» Φαρακλάδων Κεφαλονιάς.

- Από τα χορευτικά Συγκροτήματα που εκπροσωπούσαν την Ένωση Ζακυνθίων «Ο Αγ. Διονύσιος» και τον Κυθηραϊκό Σύνδεσμο Αθηνών.

Στην αίθουσα κυριάρχησε συγκινητικό πατριωτικό συναίσθημα που επισφραγίστηκε από το άκουσμα του Εθνικού μας Ύμνου που όλες μαζί οι χορωδίες απέδωσαν επί σκηνής και συνόδευσαν οι

1. Το ΣΑΒΒΑΤΟ 18/5 και ώρα 11.00 πραγματοποιήθηκε Δοξολογία στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών με τη συμμετοχή της Πολιτικής & Πολιτειακής Ηγεσίας της Χώρας, χοροστατούντος του Επισκόπου Ταλαντίου κ. Επιφανίου, με τη συμμετοχή του Επιτελάρχη της Προέδρου

Ακολούθησε κατάθεση στεφάνων στο Μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη και παρουσίαση Παραδοσιακών χορών, από τα χορευτικά συγκροτήματα της Ένωσης

Ζακυνθίων «Ο Αγ. Διονύσιος» και του Κυθηραϊκού Συνδέσμου Αθηνών

2. Κυριακή 19/5 ώρα 19.00 στην αίθουσα εκδηλώσεων του Φιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσός», πραγματοποιήθηκε επετειακή εκδήλωση, με τη συμμετοχή της Πολιτικής και Πολιτειακής Ηγεσίας της Χώρας και της γενέτειρας, μελών από τα Επτανησιακά και από άλλα Σωματεία και λοιπούς φορείς πολιτισμού της Αττικής. Ο Πρόεδρος της Επτανησιακής Συνομοσπονδίας απηύθυνε χαιρετισμό εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου και Ο Υποστράτηγος έ.α, Νικόλαος Κουρκουμέλης Δρ Ιστορίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων εκφώ-

προσκεκλημένοι υπό τους ήχους του πιάνου που ο κ. Δ. Τουρκάκης με μοναδική μαεστρία χειρίστηκε.

Η Επτανησιακή Συνομοσπονδία, Συγχαίρει, όλους όσους εργάστηκαν για τη διοργάνωση της εκδήλωσης, περισσότερο δε τους συντελεστές πραγματοποίησης αυτής, που κατέθεσαν τον νοου και την καρδιά τους για το άριστο αποτέλεσμα.

Ευχαριστεί ιδιαίτερα τα μέλη, τους φίλους και όσους παρευρέθηκαν δηλώνοντας τα πατριωτικά τους συναισθήματα σε μια τέτοια εκδήλωση ιστορικής μνήμης για τη γενέτειρα.

Επίσης ευχαριστεί τον χορηγό Ηχητικής Κάλυψης στο Σύνταγμα

συνέχεια στη σελ.8

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ - ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ

ΚΑΛΛΙΓΩΝΙ ΛΕΥΚΑΔΑΣ - 2645026666 • ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ ΛΕΥΚΑΔΑ 2645022813

«Πολιτιστικό Διήμερο για τα 200 χρόνια από την

Η ποιητική του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη: εθνική, ιστορική και πολιτική διάσταση του λογοτεχνικού τρόπου

Κωτόπουλος Η. Τριαντάφυλλος

Καθηγητής Δημιουργικής Γραφής και Νεοελληνικής Λογοτεχνίας Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας

Αντί Εισαγωγικών

Σε έναν κόσμο όπου οι βεβαιότητες καταρρέουν, τα λογοτεχνικά κείμενα αποκτούν μια νέα διάσταση, τόσο ως πράξη ανάγνωσης όσο και ως πράξη γραφής. Η λογοτεχνία, ως πολιτισμικό κεφάλαιο, διαμορφώνει την κοινωνική και πολιτική συνείδηση, προβάλλοντας αισθητικά πρότυπα και τρόπους σκέψης που ξεφεύγουν από τα καθιερωμένα, κοινωνικά «ευπρεπή» και συχνά υποτακτικά πρότυπα. Υπάρχουν ποιητές που, όταν τους διαβάσεις, ανοίγουν την πόρτα προς το συλλογικό και τους ευγνωμονείς γι' αυτό. Στην εποχή της μεταναστευτικότητας, όπου ο χώρος ως πεδίο σταθερότητας καταργείται και ο χρόνος, ως κίνηση και μεταβλητότητα, κυριαρχεί, δημιουργείται ένα αίσθημα ρευστότητας, ταχύτητας και απόσπασης προσοχής. Παράλληλα, βιώνουμε μια κατάσταση συστηματικής δημόσιας αμνησίας και μείωσης της ατομικής και συλλογικής μνήμης. Ο έλεγχος της λήθης, όπως υποστηρίζει ο ιστορικός Ζακ Λε Γκοφ (1998), είναι ένα από τα πιο αδιάστατα εργαλεία της εξουσίας.

Η μνήμη χρειάζεται τους «τόπους μνήμης», όπως η λογοτεχνία, που διαθέτει τη δύναμη διάδοσης του πολιτισμού αλλά και της

καταγγελίας του. Η κοινωνική ηθική διαμορφώνεται μέσα από την επίγνωση της ιστορίας, ενώ η ανθρωπολογική μέσα από τη μνήμη. Η μνήμη είναι το μέσο με το οποίο το άτομο, σε συνδυασμό με τη νόηση και τη συνείδηση, συγκροτεί τον κόσμο γύρω του και κατασκευάζει τις ποικίλες ταυτότητες της ύπαρξής του. Μέσα από τις καθημερινές πρακτικές και λειτουργίες της κοινότητας, αποκτά συνείδηση του παρελθόντος και των παραδόσεων που ενώνουν το παρόν με το παρελθόν. Η μνήμη επιτρέπει στον άνθρωπο να κυριαρχήσει πάνω στον χρόνο, δίνοντας απάντηση στη φθορά και τη θνητότητα. Η κοινότητα δημιουργεί τη δική της μνήμη, η οποία καθίσταται πυρήνας συνοχής και ταυτότητας, (Λιάκος, 2007:277). Χάρη στη μνήμη άλλωστε το παρελθόν έρχεται στο προσκήνιο σε μια ιδιότυπη συνύπαρξη «παρόντος και μη παρόντος» (Filloux, 1963:11). Η επιτομή του «χαμένου» μέσα στον χρόνο γίνεται μέσω αναμνήσεων και νοητικών εικόνων, καθιστώντας το επικαίρο παρά την ανεπιβεβαιωτότητα του» (Παπαγιώργης, 2008:23). Η μνήμη συμβάλλει στη διαμόρφωση της ατομικής και συλλογικής ταυτότητας. Ο φιλόσοφος και κοινωνιολόγος Maurice Halbwachs εισήγαγε τον όρο «συλλογική μνήμη» στο έργο του, *La memoire collective*, θεωρώντας ότι η μνήμη του ατόμου στηρίζεται σε συλλογικές αναπαραστάσεις εξασφαλίζοντας την πρόσβαση στη βιωμένη μνήμη (2013:70). Η μνήμη του ατόμου και η συλλογική μνήμη είναι αλληλένδετες, με την ομάδα να καθορίζει τη δομή και τα χαρακτηριστικά της συλλογικής μνήμης. Η ανάμνηση λειτουργεί ως σημείο αναφοράς, μέσω του οποίου το άτομο τοποθετείται στο συνεχώς μεταβαλλόμενο κοινωνικό πλαίσιο και στη συλλογική ιστορική εμπειρία. Αυτό εξηγεί το γεγονός πως η συλλογική μνήμη έχει μικρότερη σημασία σε περιόδους παγίωσης των κοινωνικών δομών, ενώ σε περιόδους κρίσης μετατρέπεται σε «μύθο». Η αναπαράσταση του παρελθόντος έχει συγκροτηθεί από τα κυρίαρχα πολιτισμικά και κοινωνικοϊδεολογικά συστήματα. Αυτή η διαπίστωση οδηγεί στη διάκριση της μνήμης σε επίσημη, θεσμική των κυρίαρχων ομάδων και της πολιτικής εξουσίας και την περιθωριοποιημένη μνήμη ατόμων και ομάδων, οι οποίες δεν ελέγχουν το κυρίαρχο «εθνικό ηγεμονικό αφήγημα» της μνήμης, (Μπούσοχτεν, 2008:11).

Η μνήμη και η ιστορία είναι αδιαχώριστες και προκύπτει μια σύμπληξη κοινωνικής και ανθρωπολογικής ηθικής. Η μνήμη είναι το πανανθρώπινο μέσο με το οποίο το άτομο συγκροτεί τον κόσμο γύρω του, κατανοεί τον εαυτό του και δημιουργεί τις ποικίλες ταυτότητες της ύπαρξής του. Η κοινότητα δημιουργεί τη δική της μνήμη, η οποία καθίσταται πυρήνας συνοχής και ταυτότητας. Η διαφορά μεταξύ «ιστορικής» και «συλλογικής μνήμης» έγκειται στο γεγονός πως η πρώτη ανακατασκευάζει μέσω των δεδομένων του παρόντος το επανεφευρεθέν παρελθόν και η δεύτερη το αναορθώνει με τρόπο μαγικό. Αλλωστε, κατά τον Halbwachs, «η ιστορία είναι σαν ένας ωκεανός, όπου εισέρχουν όλες οι μικρές ιστορίες» (2013:108). Σύμφωνα με τον ιστορικό Pierre Nora (2005:189-194) από τον 20ό αιώνα και μετά η επιτάχυνση της ιστορίας και η αποδυνάμωση των παραδοσιακών κοινωνικών δημιουργήσεων το αίσθημα της απώλειας στο άτομο, το οποίο έχει καταβληθεί από το άγχος της διάσπασης των δεσμών του με τη συλλογική μνήμη. Ο ίδιος θεωρεί ότι η διόγκωση μνήμης οφείλεται στην έκλειψη των μεγάλων αφηγήσεων της νεοελληνικότητας αφενός και την επικράτηση του καθεστώτος του «παροντισμού» στον δυτικό κόσμο αφετέρου. Ο σύγχρονος άνθρωπος πρέπει να μάθει να θυμάται αλλά και να ξεχνά. Η απειλή της μεθοδευ-

1 Το αντίπαλο δέος της μνήμης, η λήθη, και το δίλημμα μνήμη ή λήθη αποκτά ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Πλάι στο χρέος μνήμης και ιδιαίτερα των καταπεσμένων ομάδων και ενώπιον της πρόκλησης η ανθρωπότητα να αντικρίσει τις μαύρες σελίδες της ιστορίας, αναδύεται και η άποψη πως τα ταπεινωτικά βιώματα, οι απώλειες και τα τραύματα πρέπει να περάσουν στον χώρο της λήθης, ώστε να προχωρήσει η προσωπική και κοινωνική ζωή.

μένης λήθης εντείνει την αίσθηση του χρέους μνήμης, μέσα από «τόπους μνήμης». Τέτοιοι τόποι είναι τα μνημεία, τα μουσεία, οι εθνικές επέτειοι, ο κινηματογράφος. Μία από τις δημόσιες χρήσεις της μνήμης, έναν τόπο μνήμης αποτελούν και τα λογοτεχνικά έργα (Κόκκινος, 2010:18-19).

Ο εθνικός ποιητής

Ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης (1824-1879) υπήρξε «ένα κρυπτόκομμα του Ελληνισμού», σύμφωνα με τον Αγαπητό Τσοπανάκη (1979). Το έργο του απηχεί την εθνική συνείδηση και τις φιλελεύθερες προσδοκίες της εποχής του και συνέβαλε στη δημιουργία εθνικής ταυτότητας και στον αγώνα για την εθνική ανεξαρτησία σε μια εποχή τα Επτάνησα πρωτοπορούσαν στην πνευματική ανάταση του έθνους, πολύ πριν η Αθήνα γίνει το κρατικό και πολιτιστικό κέντρο. Ο λογοτεχνικός του τρόπος αποτελεί πολύτιμο στοιχείο για την κατανόηση της τότε κοινωνικοπολιτικής πραγματικότητας.

Η προσήλωσή του στον ρομαντικό ιστορισμό και στα «εθνικά μαρτυρολόγια» δεν συνιστά μια απλή σύμβαση λογοτεχνικής αληθοφάνειας, αλλά μία συγκεκριμένη προσπάθεια διάδοσης

της αντίληψης ότι η Επανάσταση του Εικοσιένα έπρεπε να ολοκληρωθεί (Παπαθεοδώρου, 2009: 166). Ο ρομαντισμός προώθησε την αναζήτηση ενός επαναστατικού ιδεώδους τόσο στην Ελλάδα όσο και σε άλλες χώρες καθοδηγούμενος από την κοινή γλώσσα των αισθητικών αναζητήσεων στην αρχαιότητα και την αντίδραση στον Διαφωτισμό. Οι εκπρόσωποί του, ο Schlegel για παράδειγμα, πίστευαν ότι η εθνική λογοτεχνία πρέπει να βασίζεται στους θρύλους, στην ιστορία και στους μύθους της και να απευθύνεται σε ολόκληρο το έθνος (Ροζάνης 1995: 49). Ήταν ο Ρομαντισμός και ο εθνικισμός που δημιούργησαν την έννοια του εθνικού ποιητή ως συμβόλου της λογοτεχνικής έκφρασης εθνικών ιδεών. Αυτό ακριβώς αναζητά και ο Βαλαωρίτης συνδέοντας το προεπαναστατικό αγωνιστικό παρελθόν με τα εθνικά οράματα της εποχής του και τη Μεγάλη Ιδέα και επιθυμώντας διακαώς τον τίτλο του εθνικού ποιητή, αυτού δηλαδή που αφηγείται και δοξάζει τη διαχρονική πορεία του έθνους και τη συμβολή του στον παγκόσμιο πολιτισμό. Πρέπει εδώ να σημειώσουμε πως ακόμη και πριν ο εθνικισμός γίνει ανοιχτά πολιτικός τον 19ο αιώνα, βρήκε την πρώτη πολιτιστική του έκφραση, σε όλη την Ευρώπη, στη λογοτεχνία. Σε αντίθεση με τον πολιτικό εθνικισμό, ο οποίος στόχευε στην πολιτική αυτονομία, ο πολιτιστικός εθνικισμός επικεντρώθηκε στην προώθηση της εθνικής ενότητας, μιας ηθικής ενότητας που προσέφερε ένα όραμα ταυτότητας, ιστορίας και πεπρωμένου. Η μελέτη της λογοτεχνίας αποτέλεσε τη λεωφόρο για την κατανόηση ενός έθνους. Στη λογοτεχνία, οι άνθρωποι βρίσκουν μία κοινή πολιτιστική ταυτότητα. Ως ιδεολογικός μηχανισμός η λογοτεχνία συνιστά μια μαζική λειτουργία κατά την οποία ο αναγνώστης, αν και μόνος κατά την ανάγνωση, νιώθει ότι συμμετέχει με όλους τους συμπατριώτες του στην ίδια διαδικασία. Ο λογοτεχνικός αναγνώστης μπορεί να μοιραστεί τα συναισθήματα και τις εμπειρίες ομάδων και περιστάσεων που δεν θα μπορούσαν ποτέ να συναντηθούν.

Για τον Λευκαδίτη το έργο ενός συγγραφέα πρέπει να επαινείται, όταν ενσωματώνει τα διακριτικά χαρακτηριστικά ενός λαού και ότι «το τελικό μέτρο του μεγαλείου όλων των λαών είναι η ποσότητα και το πρότυπο της λογοτεχνίας και της τέχνης που έχουν παραγάγει» (Johnson 1922: p. vii). Η δική του ποιητική του βασίστηκε εξ ολοκλήρου στα χαρακτηριστικά της εθνότητας (γλώσσα, έθιμα και πολιτισμός) και υπηρέτησε τη Μεγάλη Ιδέα. Ο Εμμανουήλ Ροΐδης είχε χαρακτηρίσει τον Βαλαωρίτη «εθνικό ποιητή της παρούσης γενεάς» (2011), ενώ ο Δημήτριος Βικέλας είχε χαιρέτήσει την «Κυρά Φρουρή» ως εθνική ποίηση (Βαλαωρίτης 1981:59). Ήδη η απήχηση του Λευκαδίτη στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα τον είχε καταστήσει τον δημοφιλέστερο ποιητή. Ο ίδιος δεν είχε κρύψει τη φιλοδοξία του να καταστεί ο ηγέτης της νεοελληνικής ποίησης. Οι αντιδράσεις του σολωμικού κύκλου – με επικεφαλής τον Πολυλά – μετά τον θάνατο του Σολωμού, οφείλονταν κυρίως στον ακραίο δημοτικισμό αλλά και τον πολιτικό ριζοσπαστισμό του. Ο τελευταίος έκανε τον Βαλαωρίτη πιο προσοικό στον λαϊκό πληθυσμό των Επτανήσων, παρά στην «πέφωτισμένη» αριστοκρατία που αντιπροσώπευε ο Σολωμός με τον «εξευγενισμένο» δημοτικισμό. Μόνο μετά το 1880, με τη Νεότερη Αθηναϊκή Σχολή (και κυρίως τον Παλαμά), αναγνωρίστηκε η αισθητική και γλωσσική ωριμότητα του Σολωμού, ο οποίος μέχρι τότε ήταν γνωστός από τα λίγα ολοκληρωμένα έργα του, αφαιρώντας από τον Βαλαωρίτη τον τίτλο του κορυφαίου νεοελλήνου ποιητή.

Η ιστορική διάσταση του έργου του

Με το ιστορικό περιεχόμενο του λογοτεχνικού του λόγου ο Βαλαωρίτης εκπληρώσει και προβληματίζει τον αναγνώστη,

ανατρέποντας το στερεότυπο της εποχής ότι η λογοτεχνία διδάσκει ή απλώς ευχαριστεί. Γενικότερα στο έργο του Βαλαωρίτη λογοτεχνία και εθνικό ιδεώδες συνδέονται άρρηκτα. Η ποίησή του εκφράζει το ιδεώδες ότι «το έργο ενός συγγραφέα πρέπει να επαινείται, επειδή ενσωματώνει τα διακριτικά χαρακτηριστικά ενός λαού» (McLoughlin 2008: 21). Φιλοδοξεί να μνησεί τις νίκες των Ελλήνων και τον θρίαμβο της ορθόδοξης πίστης, όπως ο ίδιος σημείωνε στα *Προλεγόμενα* της «Κυρά Φρουρή» (1963:6) είναι πάντη αδιάφορον προς τόν σκοπόν τής νέας ελληνικής ποιήσεως, αν τό θέμα αυτής ανάγεται χρονολογικώς εις την δεκάτην έκτην ή δεκάτην ενάτην εκατονταετηρίδα, αρκεί μόνο ό χαρακτήρ αυτού να είναι τοιοῦτο, ὥστε να δύναται να περιληφθῆ εις τήν ηρωικήν ἡμῶν ἐποχὴν.

Σε ποιήματα όπως η «Θάλασσα» και ο «Αθανάσις Διάκος», ο Βαλαωρίτης εξυμνεί μέσα από τα φυσικά τοπία της Ελλάδας, το ένδοξο παρελθόν της και τους ηρωικούς αγώνες του Ελληνικού λαού και των προγόνων για την ελευθερία και αποθεώνει ως ανώτερο ιδανικό την ομορφιά της ελληνικής ψυχής. Όμως το επικό ύφος δεν έρχεται σε αντίθεση με το ελεγειακό, η μεγαλοπρέπεια δεν αποκλείει τον αισθησιασμό και η εξωστρέφεια τον πλούτο

της εσωτερικότητας (Κουτσουρέλης 2022). Ενδεικτικά μπορούμε να αναφερθούμε στο ποίημα «Θάλασσα» για το Ιόνιο πέλαγο.

Θάλασσα, μαύρη, θάλασσα με τὰ πικρά νερά σου, πές μου, έπεράσε απ' αυτά τὰ μαύρα κύματά σου μιά κόρη που είχε ξέπλεγα τὰ μακρὰ μαλλιά της [...]

Πέρα, διαβάτη, μη ρωτάς, στόν ἄμμο μου δέν μένει ποτέ κανένα πάτημα, κ' ἔδωθε δέν διαβαίνει Παρά ἄφρος καί άνεμοι κι άντάρα, τρικυμία. Πέρα, κ' ἔλπιδα απ' ἔμε μήν καρτερείςκ αμμία.

Ο ποιητής αξιοποιεί με δεξιοτεχνία ιστορικά στοιχεία, εμπνεόμενος από τους λαϊκούς αγώνες για ελευθερία. Ο ίδιος θεωρούσε πως θεμέλιο «τῆς νέας Ἑλληνικῆς ποιήσεως ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ πιστὴ ἐξιστόρησι τῶν παθημάτων καὶ τῶν μαρτυριῶν τοῦ ἔθνους, ἡ διαρκὴς πάλη του με ὄσους το ἐπιβουλεύονταν». Στα Προλεγόμενα του «Αθανάσις Διάκος» σημειώνει:

Ἱστορία λοιπόν, τούτέστιν ἀλήθεια, εἶναι ἡ κυριώτερα βᾶσις τῆς ἐθνικῆς ποιήσεως καὶ ὀδυνηθῶν καὶ ἀξιοδάκρυτον εἶναι ὁσάκις ἐκ τῶν περιστάσεων τῆς ἐποχῆς ἡ τῆς ὀλιγωρίας τῶν χρονογράφων τινὰ ἐκ τῶν σημαντικωτέρων γεγονότων ἐκτίθενται ἀνακριβῶς καὶ συγκεχυμένως (1963:135).

Στο ίδιο ποίημα ο ποιητής τιμά τον ηρωικό θάνατο των κλεφταρματολών.

ποτέ τοῦ ἤλιου ἡ εὐμοσφία, ποτέ τῆς γῆς ἡ νειότη κ' ἡ περηφάνεια τοῦ βουνοῦ, τοῦ δέντροῦ ἡ πρασινάδα κ' ἡ λευθερία τοῦ ξηφτεριοῦ, ποτέ τόση γλυχάδα, τόση κρυφή μοσχοβολία δέν ἔχυσαν τριγύρω στοῦ Διάχου, ποῦ ψυχομαχά.

(στ. 1-5)

Στους στίχους 93-129 του Τέταρτου Ασματος γύρω από τον σπλαρηγό ο ποιητής στήνει έναν ολόκληρο στρατό κλεφτών (συνολικά καταγράφονται 36 ήρωες). Ο Αθανάσιος Διάκος αποτελεί το κεντρικό σύμβολο του κλέφτικου αγώνα. Στα Προλεγόμενα ο ποιητής (1963:142) σημειώνει ότι ο Διάκος είναι «ἀληθῆς ἐνσάρκωσις τοῦ ἀρματωλικοῦ πνεύματος» με το οποίο «ἐξωσογινήθη τὸ ἔθνος, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσθη, ἐμαρτύρησε, καὶ ἦς τῆ ἀρωγῆ Θεοῦ εὐδόκωντος, θέλει πάλιν ἀνορθωθῆν». Ποιητικά αυτό καταγράφεται στο τέλος του Πρώτου Ασματος όπου ο ήρωας ταυτίζεται με το «Γένος»:

Ὁ Διάκος σὸ κρεβάτι του, ζωσμένος τῆ φλοκάτη, σὰν αἰτός μες στῆ φωλιά, ὀλάκερο ἕνα Γένος ἔκλωθ' ἐκείνην τὴν βραδιά. (στ. 95-97)

Ο «Αθανάσις Διάκος» είναι ένα έργο αλληγορικό για τη θυσία και το έπος της απελευθέρωσης, γύρω από το οποίο πλέκεται ο εθνικός μύθος των επώνυμων κλεφτών και ένα αντιπροσωπευτικό παράδειγμα για τον τρόπο με τον οποίο ο Βαλαωρίτης τιμά τον ηρωισμό των αγωνιστών του 1821 «κατασκευάζοντας» την εθνική μυθολογία. Χαρακτηριστική είναι η πολεμική εικόνα ομηρικού τύπου στο «Η τελευταία νύξ τῆς ζωῆς τοῦ Μάρκου τοῦ Μπότσορη» των στίχων 100-123:

Ἡ σπάθη του ἡ τρομερὰ εὐθὺς ἀλλάσει χρώμα καὶ κερανοῦς τοξεύουσι καθ' ἕκαστόν του ὄμμα. Ἐμφοβ' οἱ ἵπποι φεύγουσιν ἀγρίως χρεμετοῦντες καὶ τοὺς σκληροῦς κυρίου τῶν ἀνηλεῶς πατοῦντες. [...]

Τῶν ἵππων τα καλλάσματα, ὁ ρόγχος τῶν θνησκόντων Ἄδην ἐπαρουσίαζον καὶ Τάρταρον τῶν ζώντων. Πολλὰ ψελλίζουσι κεφαλαὶ μακρὰν ἀπὸ τὸ πτώμα τῶν συγγενῶν ὀνόματα, ἐνθ' ἄδκουνον τὸ χῶμα.

«Πολιτιστικό Διήμερο για τα 200 χρόνια από την

Η Λευκάδα σύσσωμη τιμά τον Εθνικό Ποιητή Αριστοτέλη Βαλαωρίτη.

Ομιλία δημάρχου Λευκάδας δρ Ξενοφώντα Βεργίνη

Η οικογένεια Βαλαωρίτη ή Βαλαώρα, καταγόταν από το χωριό της Ευρυτανίας Βαλαώρα. Ένα χωριό που συμμετείχε σε σκληρούς αγώνες εναντίον των Τούρκων κατακτητών σε μια μακρά περίοδο (1684-1715).

Ιστορικά, πρώτος από την οικογένεια αναφέρεται ο Χρήστος Βαλαωρίτης και ο γιος του Μόσχος. Και οι δύο διακρίθηκαν για τους αγώνες τους εναντίον των Τούρκων.

Προπάππος του ποιητή ήταν ο Αθανάσιος Βαλαωρίτης γιος του Μόσχου και Παπούλης του ήταν ο Χαράλαμπος που ήταν ο μοναδικός που επέζησε από τις σφαγές των Τούρκων.

Ο Χαράλαμπος απέκτησε τρεις (3) γιούς: τον Αθανάσιο, που έγινε ιερομόναχος, τον Ευστάθιο, που σπούδασε στη Γαλλία και Ιταλία και κατέλαβε σημαντικές θέσεις στα Επτάνησα (Επτανησιακή Πολιτεία) και τρίτον τον Ιωάννη που ήρθε Λευκάδα παντρεύτηκε την Αναστασία Τυπάλδου- Φορέστη και γέννησε το τιμώμενο πρόσωπο, ποιητή Αριστοτέλη Βαλαωρίτη.

Ο πατέρας του ποιητή, έξυπνος και σπουδασμένος, ασχολήθηκε με επιχειρήσεις και έγινε στη συνέχεια γεροισιαστής.

Ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης γεννήθηκε το 1824 και φοίτησε στο Λύκειο της Λευκάδος γνωστό Γυμνάσιο και κτήριο αρρένων και θηλέων Λευκάδος (1830-1837), μετά στην Ιόνιο Ακαδημία (1838-1841) και συνέχισε σπουδές στη Γενεύη, στο Παρίσι και στη Πίζα της Ιταλίας, όπου και ανακηρύχθηκε διδάκτωρ της Νομικής στο εκεί Πανεπιστήμιο. Επίσης, μελέτησε Γερμανική Φιλοσοφία.

Ακολούθησε μία περίοδο ταξιδιών και επισκέψεων στην Ιταλία και Αυστρία, αλλά και στην Ελεύθερη Ελλάδα, που πήρε μέρος σε επικίνδυνες αποστολές υπέρ της Ελληνικής απελευθέρωσης και φυσικά της ένωσης της Επτανήσου με την Ελλάδα.

Οικογενειακά:

Ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης παντρεύτηκε την Ελοΐσία, κόρη του Αιμίλιου Τυπάλδου και απέκτησαν επτά (7) παιδιά: Τη Μαρία, τον Ιωάννη, τον Αιμίλιο, τη Μαρία (δευτέρα), τον Ανδρέα, την Όλγα και την Ναταλία. Αν εξαιρέσουμε τον Ιωάννη που έζησε 59 χρόνια, τα υπόλοιπα έξι (6) αδέρφια πέθαναν σε ηλικία από 3 ετών έως 28 ετών. Οι γονείς του πέθαναν το 1856.

Στο διάστημα 1860-1864 ο Ποιητής έκτισε το σπίτι του στο ιδιόκτητο νησάκι Μαδουρή. Έζησε κυρίως στη Λευκάδα και οικονομικά ζούσε από τις αποδόσεις της κτηματικής του περιουσίας που καλλιεργούσε ή ενοικίαζε. Ένα σημαντικό μέρος των εσόδων και της περιουσίας του ξόδεψε υποστηρίζοντας οικονομικά τα επαναστατικά κινήματα (ιδιαίτερα της Ηπείρου, όπως και της Ουγγαρίας).

Πολιτικά

Ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης, ουσιαστικά δεν άσκησε το επάγγελμα, ούτε ως νομικός, ούτε ως επιχειρηματίας. Βασικά ασχολήθηκε με τα πολιτικά γεγονότα της εποχής του.

Μία εποχή (1824-1879) που χαρακτηρίζεται από επαναστατικά κινήματα σε όλη την Ευρώπη και όχι μόνο στην Ελλάδα. Μία εποχή που η οικονομική ανισότητα ξεπερνούσε τα όρια της ανοχής. Άνθρωποι οι πολλοί υποτακτικοί της φτώχειας, της κοινωνικής εξαθλίωσης και της εξάρτησης ή άνθρωποι του πλούτου, της κοινωνικής δύναμης και εξουσίας.

Μία εποχή που η ανθρώπινη αξιοπρέπεια καταρρακώνεται και η δύναμη των ισχυρότερων επιβάλλει τη θεσμική, την οικονομική και κοινωνική τάξη προς κάθε κατεύθυνση.

Σ'αυτή την εποχή της κατάργησης της ατομικότητας και των ανθρώπινων δικαιωμάτων και ευδοκίμησης της ανισότητας, ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης όχι μόνο πλάτη του, αλλά και μάχεται ενεργά εναντίον της, παρά το γεγονός ότι αυτός προέρχεται από μία ευκατάστατη οικογένεια.

Η συμπεριφορά του αυτή, που αποτελούσε έκφραση και πράξη της ιδεολογίας του, τον κάνει πολύ αγαπητό, ιδιαίτερα στη τοπική κοινωνία των Λευκαδίων, που

τον λατρεύουν και τον ηρωοποιούν όχι μόνο σε γιορτές και πανηγύρια, αλλά σε κάθε ευκαιρία της καθημερινής επαφής.

Τους μιλάει απλά, καταδεκτικά, χωριάτικα και στη δική τους γλώσσα με παλμούς καρδιάς και ενίοτε με δακρυσμένα μάτια. Τους μιλάει για τον κόπο και τη ζωή τους, την προσωπική και οικογενειακή. Τους εξυψώνει το πατριωτικό συνείδηση, την αγάπη προς την πατρίδα, το χρέος προς τον τόπο, το νόημα προς την ελευθερία και την δημοκρατία.

«Παρ' ένα σβάλο Μήτρο και διώξε εκείνα τα σκυλιά που σου χαλούν το φυτό». Είναι η πολιτική του θέληση που γίνεται δύναμη και φωτιά στο πονεμένο λαό ενάντια στις καταπιέσεις του.

Ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης, λόγω χαρακτήρα και ιδεών, εντάχθηκε στο κόμμα των Ριζοσπαστών και αγωνίστηκε με πάθος για την Ένωση των Ιονίων Νήσων με τη Ελλάδα. Και μετά την Ένωση στάλθηκε ως αντιπρόσωπος των Επτανήσων στην Ελληνική Εθνοσυνέλευση ενώ εκλέχτηκε δύο φορές Βουλευτής με το κόμμα του Αλέξανδρου Κουμουνδούρου.

Στη Βουλή αγωνίστηκε για την ενότητα του Ελληνικού Έθνους και αρκετές φορές πρόβαλε τη στήριξη του στο θεσμό της Μοναρχίας (παρά τη δημοκρατικότητα του) γιατί πίστευε ότι για τις μέρες εκείνες, ο θεσμός της Μοναρχίας αποτελούσε παράγοντα εξισορρόπησης των αντιθέσεων και της πολιτικής σταθερότητας.

Σημειώνει, ότι ο ποιητής – Βουλευτής είχε εξαιρετική προσωπική σχέση με τον Βασιλέα Γεώργιο.

Ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης, ως Βουλευτής έγινε και μέλος της «Κεντρικής υπέρ των Κρητών Επιτροπής» και μάλιστα και Γραμματέας αυτής, συνεχίζοντας την δράση του υπέρ των δικαίων του Έθνους».

Ως Βουλευτής δεν δέχθηκε, παρά της παρακλήσεως του Πρωθυπουργού Κουμουνδούρου να γίνει Υπουργός Εξωτερικών ή και σε άλλο Υπουργείο.

Στόχος του δεν ήταν η κατάληψη θέσεων, αλλά η απελευθέρωση των δουλωμένων περιοχών και η εδαφική ακεραιότητα και Εθνική ανεξαρτησία της Χώρας.

Γ'αυτό συμμετείχε ενεργά στα απελευθερωτικά κινήματα της Ηπείρου και της Κρήτης, αλλά και των γειτονικών χωρών, όπως το Μαυροβούνιο.

Στα Γράμματα και τη Ποίηση

Ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης ήταν γεννημένος άρχοντα και γνήτης αρχών και ιδεών, προσανατολισμένος σ' ένα δυναμικό ηρωικό απελευθερωτικό συλλογικό δράμα. Ένα δράμα εμπροστωμένο από Εθνικά Ιδεώδη: και αισθήματα αγάπης για τον απλό λαό. Ήταν πραγματιστής, αλλά και ρομαντικός εραστής της φύσης και της ανθρώπινης ψυχολογικής και νοητικής υπόστασης. Είχε ταλέντο στο επικοινωνιακό και στην απλότητα της έκφρασης. Γ' αυτό έγινε Πρόδρομος χρήσης και εφαρμογής της δημοτικής γλώσσας με πάθος, που εθαύμαζαν ακόμη και οι νεότεροι δημοτικιστές. Παράδειγμα τρανό αποτελεί το ποίημα του προς τον ανδριάντα του Πατριάρχη Γρηγορίου Έ του οποίου τα αποκαλυπτήρια έγιναν το 1872. Όμως, στα πεζά κείμενα χρησιμοποιούσε τη καθαρεύουσα.

Η ποίηση του ήταν κατά βάση λαϊκή, εμπνευσμένη από τους λαϊκούς αγώνες κατά των κατακτητών πάσης μορφής και προσέλευσης. Ιδιαίτερα, όμως από τους αγώνες των αμαρτωλών. Ο λόγος του μεστός, πατριωτικός και θαρραλέος και οι πράξεις του Εθνικά πατριωτικές. Και τα δύο του χάρισαν τον τίτλο του Εθνικού Ποιητή.

Οι προσωπικές του δυσχέρειες και οικογενειακές του αβάσταχτες περιπέτειες (πέθαναν σε πολύ νέα ηλικία έξι (6) από τα επτά (7) παιδιά του) και ενδιάμεσα σε νέα ηλικία οι δύο γονείς του δημιούργησαν απογοητεύσεις αλλά δεν εγκατέλειψε τους στόχους του.

Ο Μεγάλος Εθνικός – λευκάδιος ποιητής πέθανε σε νέα ηλικία (μόλις 55 ετών), αλλά άφησε τεράστιο έργο, ως παρακαταθήκη, πατριωτικής και κοινωνικό που δίκαια πέρασε στη συνείδηση του λαού, ως Εθνικός Ποιητής!

Ως λαός της Λευκάδας του οφείλουμε πολλά

συνέχεια από τη σελ.1

πλαίσια ανακήρυξης από τον κ. Δήμαρχο του έτους 2024, ως έτος Αριστοτέλη Βαλαωρίτη.

Την πρόταση μας επίσης ακάλυψαν και τους ευχαριστούμε, η Δημόσια Βιβλιοθήκη Λευκάδας, η Φιλαρμονική Εταιρεία Λευκάδας και το Μουσικό Γυμνάσιο - Λύκειο Λευκάδας.

Ο Βαλαωρίτης γεννήθηκε στη Λευκάδα την περίοδο της Αγγλοκρατίας, σπούδασε σε Ιταλία, Ελβετία, Γαλλία και ανέπτυξε έντονη πολιτική δράση στο πλευρό των ριζοσπαστών για την ένωση των Ιονίων νήσων με την Ελλάδα. Στην Ελληνική Εθνοσυνέλευση συμμετείχε ως βουλευτής των Επτανήσων.

Κύριο μέλημά του ήταν πάντα η προώθηση των εθνικών ιδανικών, ενώ από το 1869 μέχρι το θάνατό του μετά από δέκα χρόνια, απογοητευμένος για την πορεία των πολιτικών υποθέσεων της Ελλάδας, αποσύρθηκε στο αγαπημένο του καταφύγιο, στη Μαδουρή, όπου ασχολήθηκε με τη συγγραφή ποιημάτων και ιστορικών μελετών.

Ο Βαλαωρίτης ήταν Επτανήσιος, όμως η καταγωγή του από κλεφταρματολούς της απέναντι Στερεάς εκφράστηκε με ενάργεια στην ποίησή του. Με τα ποιήματά του για τον Αθανάσιο Διάκο, τον Αστροπόγιαννο ή το Γερο - Δήμο, τραγούδησε με πάθος τη λεβεντιά του νεοέλληνα, αποθέωσε τα πρωτοπαλλικάρα της κλεφτουριάς και του αρματολισμού, ενώ με το καλύτερο έργο του, τον ατελείωτο δυστυχώς Φωτεινό, άγγιξε την ψυχή του νεοέλληνα. Σε αυτό συνέβαλλε και η επιλογή της δημοτικής γλώσσας και ιδίως του δεκαπεντασύλλαβου, που αναδείκνυε το ήθος και τη φωνή των ηρώων του, το πάθος και το τραγικό τους μεγαλείο.

Για τον Βαλαωρίτη ποίηση ήταν η μετουσίωση της ιστορικής αλήθειας. Παρότι η ποίησή του είχε μια πραγματολογική –ιστορική βάση, καθώς για τα περισσότερα ιστορικά πρόσωπα και γεγονότα στα οποία αυτά πρωταγωνίστησαν συγκέντρωνε ο ίδιος συστηματικά πληροφορίες, στην ποιητική τους μετάπλαση υπήρχε μια επικο-ρομαντική διάσταση, που σχετιζόταν με το πάθος από το οποίο διακατέχονταν ο ίδιος.

Με τις θεματικές των ποιημάτων του που αφορούσαν την ελληνική ιστορία (από τη Λατινοκρατία έως την προεπαναστατική και επαναστατική εποχή), αλλά και με την υπεράσπιση της εθνικής ιδέας, όχι μόνο μέσα από το έργο του, αλλά με την ίδια του τη ζωή, δικαίως αποδόθηκε στον ποιητή ο τίτλος του εθνικού ποιητή, με άλλο φυσικά περιεχόμενο από αυτό που εκπροσωπούσε για το πρώτο μισό του 19ου αιώνα ο Διονύσιος

Σολωμός.

Μια εικόνα για τον ρόλο της ποίησης και το πώς αυτή μπορούσε να συμπαρασύρει τα πλήθη την εποχή αυτή μας δίνει η ενθουσιώδης υποδοχή που είχε, στην επέτειο της 25ης Μαρτίου 1872, η απαγγελία του ποιήματος του ποιητή, από το κοινό που κατέκλυσε

Ελένης Βαλαωρίτη, καθώς και τα παιδιά του Νάνου Βαλαωρίτη, Ντίνο, Ζωή και Κατερίνα.

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε και τους κτήτορες του Ιερού Ναού του Παντοκράτορος για την παραχώρηση του Ιερού Ναού προκειμένου να τελεσθεί η επιμνημόσυνη δέηση.

Τέλος σαν ιστορικός Σύλ-

τον χώρο για τα αποκαλυπτήρια του αγάλματος του Γρηγορίου Έ' μπροστά στο Πανεπιστήμιο.

Ανυπομονούμε να ακούσουμε τα όσα ενδιαφέροντα θα προσφέρουν οι συμμετέχοντες σε αυτή τη διημερίδα για την επαναπροσέγγιση του έργου του συμπατριώτη μας Αριστοτέλη Βαλαωρίτη, αλλά και να απολαύσουμε την απαγγελία και μουσική εκτέλεση έργων του ποιητή, στη οποία με χαρά διαπιστώνουμε ότι συμμετέχουν και μαθητές/τριες του μουσικού Γυμνασίου – Λυκείου Λευκάδας.

Ιδιαίτερα τιμητική θα είναι η επίσκεψη στο σπίτι του ποιητή στη Μαδουρή αύριο, για την οποία ευχαριστούμε ιδιαίτερα τις τρισεγγόνες του ποιητή κες Τατιάνα και Ναταλία Καραπαναγιώτη, κόρες της

λογος που για πάνω από 100 χρόνια παίζει ενεργό ρόλο στα πολιτιστικά δρώμενα του τόπου μας, θεωρούμε μεγάλο έλλειμα και διόλου κολακευτικό για το νησί μας, την μη ύπαρξη μουσείου Βαλαωρίτη στην πόλη μας.

Για το λόγο αυτό θέλουμε και από το βήμα αυτό να καλέσουμε πρώτα τους πατριωτικούς αλλά και τους Απανταχού Λευκαδίτες, τον καθένα από το μετερίζι και την ευθύνη που του αναλογεί, να δεσμευτούμε ότι ο εορτασμός για τα 200 χρόνια από την γέννηση του Εθνικού μας ποιητή θα είναι η αφορμή για πανλευκάδια συστράτευση προκειμένου σύντομα να κάνουμε τα εγκαίνια του.

Με αυτές τις σκέψεις σας απευθύνω θερμό χαρτερισμό!!! Σας ευχαριστώ πολύ!!!

Χαιρετισμός δημάρχου δρ Ξενοφών Βεργίνη στην επίσημη έναρξη του Πολιτιστικού Διημέρου

συνέχεια από τη σελ 1

ορμή για να προχωρήσει και κατάφερε πολλά με αυταπάρηση και την εντιμότητα που διαχρονικά τον διακατείχε. Ποτέ δεν συνδιαλλάχθηκε με ξένα είτε ντόπια συμφέροντα. Μοναδικός του στόχος ήταν το καλό του λαού της Λευκάδας που κλήθηκε να υπηρετήσει από θέσεις ευθύνης.

Ο λαός της Λευκάδας βρήκε στο πρόσωπο του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη, τον δικό του άνθρωπο και στήριγμα του και αυτό το εξέφρασε πολλές φορές με την παρουσία και την αγάπη του στους δρόμους κατά τη διάρκεια εορτασμών και συνάξεων καμαρώνοντας τον Ποιητή του και πορευτήκε μαζί του στους κοινούς αγώνες.

Βρισκόμαστε στην αίθουσα ενός από τα ιστορικότερα μουσικά Σωματεία της Ελλάδας, στην αίθουσα της Φιλαρμονικής Εταιρείας, της οποίας ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης, υπήρξε συνιδρυτής και οφείλουμε απόλυτο σεβασμό στο χώρο και στο θεσμό.

Σας καλώ ετούτη την ώρα, να κρατήσουμε ενός λεπτού σιγή, ως ελάχιστο δείγμα τιμής και ευγνωμοσύνης στον Ποιητή καθώς και στον ιστορικό αυτό χώρο.

Ως Δήμαρχος, νοιώθω ιδιαίτερη συγκίνηση που πρωτοστατώ μαζί με τους υπόλοιπους συνδιοργανωτές στις πρώτες αυτές εκδηλώσεις για τον μεγάλο ποιητή του νησιού μας.

Η Λευκάδα πράγματι μπορεί να καταστεί το νησί των ποιητών μες' στους αιώνες και να εξάγει πολιτισμό και λόγο.

Προς αυτή την οδό:

α) προκληρύνω Πανελλήνιο ποιητικό διαγωνισμό προς τιμήν του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη.

β) Πρόσθετα, θέτω ως στόχο της παρούσας Δημοτικής αρχής, τη δημιουργία Μουσείου Αριστοτέλη Βαλαωρίτη στη πόλη μας.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ Η 'ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ' ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΓΕΩΡΓΑΚΗ

Ένα συλλεκτικό βιβλίο-έκπληξη (145 σελίδες) με 68 φωτογραφίες και πίνακες ζωγραφικής για τη Λευκάδα, μαζί με πεζά και ποιήματα του δημοσιογράφου ΗΛΙΑ Π. ΓΕΩΡΓΑΚΗ, κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις ΚΑΜΠΥΛΗ.

Πίνακες ζωγραφικής και επιλεγμένες φωτογραφίες με θέματα Λευκάδας έχουν προσφέρει στο βιβλίο οι :

ΘΕΟΔΩΡΑ ΓΕΩΡΓΑΚΗ, ΦΡΟΣΩ ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΥ, ΤΙΑ ΠΑΝΤΑΖΗ, ΤΙΤΙΝΑ ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ, ΜΑΡΙΑ ΧΙΩΤΑΚΗ, ΞΕΝΟΦΩΝ ΜΙΚΡΩΝΗΣ, ΜΑΥΡΕΤΑ ΑΡΒΑΝΙΤΗ, ΚΩΣΤΑΣ ΒΛΑΧΟΣ, ΖΩΗΣ ΡΟΜΠΟΤΗΣ, ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΤΩΠΟΔΗΣ, ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΠΟΛΥΜΕΡΗΣ, ΣΩΤΗΡΗΣ ΘΕΡΙΑΝΟΣ, ΕΛΕΝΗ ΚΑΤΩΠΟΔΗ, ΚΑΙΤΗ ΚΑΚΑΒΟΥΛΗ, ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΖΑΚΥΝΘΙΝΟΣ, ΤΕΤΑ ΚΟΥΡΤΗ - ΠΕΛΕΚΟΥΔΑ, FRITZ BERGER, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΖΕΛΜΟΣ, ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΑΦΥΛΙΔΗΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΑΖΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ, ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗ

Το εξώφυλλο του βιβλίου είναι πίνακας ζωγραφικής της

ΤΙΤΙΝΑΣ ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ.

Η πρώτη παρουσίαση του βιβλίου θα γίνει την Κυριακή 11 Αυγούστου, ώρα 8μμ, στο κηποθέατρο Αγ. Σικελιανός στη Λευκάδα.

Η εκδήλωση θα συνοδεύεται με πλούσιο μουσικό πρόγραμμα

ΣΗΜΕΙΑ ΠΩΛΗΣΗΣ :

ΛΕΥΚΑΔΑ :Κεντρική διάθεση Βιβλιοπωλείο "Αργοναύτης", Ιωάννου Μελά 175, Λευκάδα. email: info@argonautisbooks.com, τηλ. επικοινωνίας: 21 0223 3633. <https://www.argonautisbooks.com/>

Το βιβλίο είναι διαθέσιμο και στα βιβλιοπωλεία ΙΑΝΟΣ, Βιβλιοπωλείο Πατάκη, ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ~ POLITEIA BOOKSTORE, Βιβλιοπωλείο Τζανακάκης

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΜΠΥΛΗ

κεντρική διεύθυνση των εκδόσεων στο email: secretary@kambili.gr και στο τηλέφωνο 210-5156810

Ο ΗΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ είναι δημοσιογράφος στην εφημερίδα "ΤΑ ΝΕΑ" (από το 1983) και ποιητής. Γεννήθηκε (1960) και μεγάλωσε στη Λευκάδα. Σπούδασε δημοσιογραφία. Καλύπτει το ρεπορτάζ για ασφαλιστικά και εργασιακά θέματα. Το 2004 τιμήθηκε με το Βραβείο Ιδρύματος Προαγωγής Δημοσιογραφίας Μπότση για την εγκυρότητα των ρεπορτάζ που έχουν σχέση με την ασφάλιση και τα εργασιακά δικαιώματα. Από το 2007 έως το 2011 διετέλεσε εκλεγμένος εκπρόσωπος των δημοσιογράφων στα "ΝΕΑ" στο Μικτό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ (Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών). Το 2005 βραβεύτηκε για τη δημοσιογραφική συμβολή του κατά του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, στο πλαίσιο της κοινοτικής πρωτοβουλίας EQUAL. Σημαντική είναι η συμβολή του στην τουριστική προβολή της Λευκάδας καθώς και στη διάδοση της πολιτιστικής και πνευματικής κληρονομιάς του νησιού. Έχει εκδώσει 4 ποιητικές συλλογές με τίτλους : «Θαλασινό Ελεγείο», «Το Άλλο Μπλέ», «Ορφέως 2» (εκδόσεις 'ΑΓΚΥΡΑ'), «Χορεύουν τα Κόκκινα» (εκδόσεις 'ΑΓΚΥΡΑ'), καθώς και το βιβλίο-έρευνα με τίτλο : 'Η ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΛΕΥΚΑΔΑ' (faggotbooks). Στίχοι του έχουν μελοποιηθεί από γνωστούς Έλληνες συνθέτες.

Λουλούδια και ζώδια σε κάδρο (Ταύρος, Παρθένο, Καρκίνος)

της Καίτης Χόρτη

Μια νέα εικαστική προσέγγιση στο επαναχρησιμοποιούμενο υλικό (upcycling - ποδήλατο) με τον τίτλο «Λουλούδια στο κάδρο» έρχεται να προστεθεί στις έως τώρα εμφανίσεις της εικαστικού Καίτης Χόρτη. Πρόκειται για μια έκθεση πέντε έργων που ακολουθούν τη λογική της ένθεσης σε κάδρο. Όλα τα υλικά είναι επαναχρησιμοποιούμενα, μιας και η εικαστική ιδέα είναι να δοθεί μια νέα διάσταση σε ένα υλικό που έχει «χάσει» την αρχική του χρήση. Ποδήλατα, κάδρα, αφίσες, υφάσματα «φεύγουν» από τον κάδο απόρριψης και γίνονται πρώτες γραμμές εικαστικά υλικά!

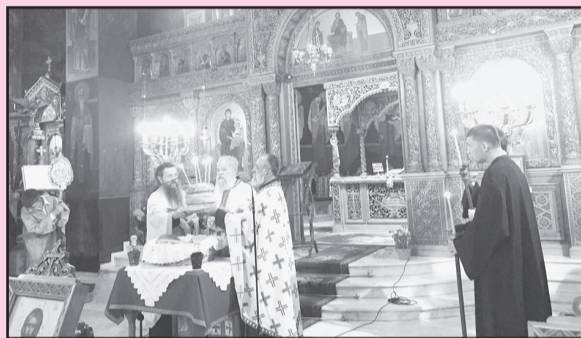
Η αρχή της παρουσίασης των έργων της Καίτης Χόρτη έγινε με την εικαστική παρέμβαση στην «Ξέρα» του Ιβαρίου της Λευκάδας με θέμα «Λευκάδα, η πόλη του ποδηλάτου» το 2017 και στη συνέχεια με την τοποθέτηση των έργων στον Κήπο των Ζαμπελιών με οπτική προσέγγιση από το CMYK Art cafe. Το 2019 εξέθεσε στον ίδιο χώρο την εικαστική αναπαράσταση έξι ζωδίων (Κριός, Υδροχόος, Ιχθύες, Λέων, Αιγόκερως, Δίδυμοι) και το 2020 η υπαίθρια έκθεση «Λευκάδα, ο κύκλος των αθλητών» στο κυκλικό διάζωμα στην είσοδο της Λευκάδας ήταν μια εικαστική θεματική παρέμβαση με 11 έργα γραμμικής απεικόνισης αθλητών-έργων μεταλλοτεχνίας από εξαρτήματα ποδηλάτων. Το 2022 ήταν η χρονιά που το CMYK Art cafe φιλοξένησε τον «Ποδηλάτη».

Δuo λόγια για τη δημιουργό: Η Καίτη Ματαφιά Χόρτη κατάγεται από την πόλη της Λευκάδας όπου επιστρέφει κάθε καλοκαίρι γιατί αισθάνεται πως τη συνδέουν πολλά με αυτή. Συντάκτης μμε σε περιοδικά της Αθήνας, συγγραφέας και εκδότρια παιδικών βιβλίων (Οι Ιστορίες του Μπούμπη), κράτησε δυνατή τη σχέση της με την τέχνη και το περιβάλλον.

Ξεκίνησε το εικαστικό της "ταξίδι" το 2007 με δασκάλα την Ευδοκία Παπουλή. Ολοκλήρωσε τους κύκλους μαθημάτων των Εργαστηρίων Περαντινού σε Αθήνα και Πάρο. Παράλληλα, συμμετέχει σε περιβαλλοντικές οργανώσεις με ακτιβιστικές δράσεις. Με το ποδήλατο άρχισε να σχολείται το 2011 συγκεράζοντας δύο τομείς: το ποδήλατο με τη γλυπτική. Θεωρεί τη Λευκάδα τόπο έμπνευσης και δημιουργίας!

Εορτασμός Φανερωμένης από τους Λευκαδίτες της Αττικής

Με την δέουσα λαμπρότητα τίμησαν την Πολιούχο και Προστάτιδα του νησιού μας «Κυρά Φανερωμένη» οι Λευκαδίτες/σες της Αττικής, στον ομώνυμο Ιερό Ναό του Χολαργού, με αρτοκλασία και περιφορά της

Ιεράς Εικόνας, ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα των Δ.Σ. της Ομοσπονδίας των Απανταχού Λευκαδίτικων Συλλόγων και του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα».

Χρόνια Πολλά!

Ο εορτασμός της 160ης επετείου της Ένωσης της Επτανήσου με την Ελλάδα

συνέχεια από τη σελ.3

κ. Παναγιώτη Κομνηνό από την εταιρεία Porfyra Audio στα Κύθηρα.

Ευχόμαστε καλή συνέχεια ,με καλύτερη κάθε φορά επιτυχία του εορτασμού αυτής της επετείου, προσθέτοντας κάθε χρόνο ,νέο λαμπρό κρίκο στην αλυσίδα που θα μεγαλώνει κατά την πάροδο του χρόνου ,θυμίζοντας το χθες και δείχνοντας τη νέα προσπάθεια για ένα πιο ανθρωπινό αύριο.

Την σημαία της Ομοσπονδίας των Απανταχού Λευκαδίτικων Συλλόγων κράτησαν ντυμένοι με τις παραδοσιακές Λευκαδίτικες στολές μέλη από το χορευτικό τμήμα του Συλλόγου Λευκαδίων Ηλιούπολης «Η Φανερωμένη» η κα Ευαγγελία Χατζηευσταθίου και ο κ. Πέτρος Μήτσου.

Στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα της εκδήλωσης συμμετείχε η χορωδία του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» υπό την διεύθυνση του μαέστρου κου Ιωάννη Σφυρη και στο πιάνο η κα Ιωάννα Τρίγκα που απέδωσε τα παρακάτω τραγούδια:

1. Ύμνος Ριζοσπαστών (Στίχοι: Γ. Μαυρογιάννη - Μουσική: Ν. Τζανή-Μεταξά)
2. Πως μας Θωρείς ακίνητος (Ποίηση: Α. Βαλαωρίτη-Μουσική: Γ. Λαμπίρη)
3. Ελλάδα (Ποίηση :Γ.Φαλκώνη-Μουσική: Π. Φίλιππα)
4. Το Δάκρυ (Ποίηση: Α. Βαλαωρίτη -Μουσική : Δ. Γράφα)
5. Έλα και συ (Στίχοι: Η. Γεωργάκης-Μουσική: Δ Γεωργάκης)
6. Νησί μου (Στίχοι : Β. Σιδέρη-Μουσική: Δ. Γράφα)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕΛΩΝ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής "Η Αγία Μαύρα", κάνει έκκληση στους απανταχού Λευκαδίτες & Λευκαδίτισες, όχι μόνο να τακτοποιήσουν τις συνδρομές τους, αλλά και να συνδράμουν απ' το περίσσειμα της προς την πατρίδα αγάπη τους, το αρχαιότερο σωματείο του νησιού, η επιβίωση του οποίου στηρίζεται αποκλειστικά σε όλους μας και στον καθένα ξεχωριστά.

Οι συνδρομές ή δωρεές των μελών και φίλων του Συλλόγου είναι το μόνο δυστυχώς έσοδο, για την λειτουργία του και την έκδοση της αγαπημένης μας "Ηχώς".

Παρακαλείσθε, όπως ανταποκριθείτε στην έκκληση μας αυτή.

Ποσό συνδρομής για τον Σύλλογο: **10 €** κατ' έτος
Ποσό συνδρομής για την ΗΧΩ: **10 €** κατ' έτος

Δικαιούχος: Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής

«Η Αγία Μαύρα»

Τράπεζα: Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος

Αριθμός Λογαριασμού: 139/296121-02

IBAN: GR5301101390000013929612102

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΕΥΚΑΔΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΘ' ΣΥΜΠΟΣΙΟ

«Τους έρχινε μνημόσυνα, τους έδινε τραγούδια»
200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗ :
ΙΧΝΗ ΚΑΙ ΕΠΙΒΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ

Κήπος Μουσείου Άγγελου Σικελιανού
Σάββατο 27, Κυριακή 28 Ιουλίου 2024

Ο Δήμος Λευκάδας και η Εταιρεία Λευκαδικών Μελετών απευθύνουν πρόσκληση για το ΚΘ' Συμπόσιο το οποίο συνδιοργανώνουν, στο πλαίσιο των Γιορτών Λόγου και Τέχνης, στον Κήπο του Μουσείου ("Κηποθέατρο") «Άγγελος Σικελιανός», στις 27 και 28 Ιουλίου 2024.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΕΥΚΑΔΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Σάββατο 27 Ιουλίου 2024, ώρες: 20:00 έως 21:30

- ♦ Πρόεδρος: Σπύρος Β. Αρβανίτης, επ. συμβολαιογράφος, πρ. Αντιπρόεδρος Πνευματικού Κέντρου Δήμου Λευκάδας.
- 20:00-20:10 Δρ. Ξενοφών Βεργίνης, Δήμαρχος Λευκάδας, Χαιρετισμός
- 20:10-20:20 Κώστας Κατφόρης, Πρόεδρος Δ.Σ./Ε.Α.Μ, Χαιρετισμός
- 20:20-20:40 Φώτης Δημητρακόπουλος, ομότιμος Καθηγητής Φιλολογίας στα Πανεπιστήμια Αθηνών και Μονάχου: «Ο ανδριάντας του αοιδιμού Γρηγορίου του Ε'».
- 20:40-21:00 Βιβή Κοψιδά-Φρεστού, Διδάκτωρ Φιλολογίας, Συγγραφέας, Πρόεδρος Συνδέσμου Φιλολόγων Λευκάδας: «Η βίωση της πατρίδας και του πατριωτισμού στη συνείδηση των μαθητών σήμερα. Ένας εκπαιδευτικός "απολογισμός" για τη διδακτική και την πρόκληση του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση».
- 21:00-21:20 Κώστας Κουτσαουρλής, Ποιητής, δοκιμογράφος, διευθυντής του περιοδικού "Νέο Πλανόδιον": «Αριστοτέλης Βαλαωρίτης, ιστορικής και βάρδος».
- 21:20-21:30 Παρεμβάσεις.

Κυριακή 28 Ιουλίου 2024, ώρες: 20:00-21:30

- ♦ Πρόεδρος: Δημήτρης Ροδάκης, Φιλολόγος, καθηγητής Μ.Ε., μέλος Δ.Σ. της Ε.Α.Μ.
- Ευσταθία Παλιτή, Ιστορικός, υποψήφια Διδάκτωρ Τμήματος Αρχαιολογίας-Βυζαντινολογίας Συστημάτων Πληροφορίας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής: «Αριστοτέλης Βαλαωρίτης (1824-1879): οικιογραφώντας την εκδοτική πορεία δύο αιώνων».
- Αλέξανδρος Κατσιμάνης, Επίκουρος Καθηγητής Νεοελληνικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης: «Ποιητικά κομμάτια σπανίας αξίας»: Ο Κ. Π. Καβάφης ως αναγνώστης του Αρ. Βαλαωρίτη».
- Γιάννης Παπαθεοδώρου, Αναπληρωτής Καθηγητής Νεοελληνικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών: «Ο "Λαός" του Αρ. Βαλαωρίτη: έθνος και τάξη στην προσέγγιση του Στ. Ασράχα».
- 21:00-21:30 Παρεμβάσεις.